

TV-tips

BEROEPEN ZONDER GRENZEN

23/09, EEN, 20.40U

Programma met veel gezaag

Houthakken in Canada? Wij gaan er spontaan Monty Pythons *The Lumberjack Song* van hummen, maar voor Leuvens houthakker Marc Mils en drie van zijn collega's werd het werkelijkheid. Voor *Beroepen zonder grenzen* gingen ze op bezoek bij hun Canadese vakbroeders. Naar het Beloofde Houthakland, als het ware?

MARC MILS: "Dat kan je wel zeggen. Als je ziet dat er op de Queen Charlotte Islands, waar we gingen meedraaien, alleen al evenveel bomen gekapt worden als bij ons in Vlaams-Brabant op een jaar tijd ... dat is fenomenaal. Het werk was dan ook nauwelijks te vergelijken met wat wij doen. De enige overeenkomst is dat je werkt met hout, maar daar

stopt het. De machines, de manier van aanpakken, de regelgeving; het is allemaal niet te vergelijken. Bij hen draait het louter om productie: bomen hakken, zo veel als ze kunnen, hele percelen tegelijk. Wij moeten opletten dat we geen andere bomen beschadigen, geen sporen achterlaten in de boswegen.... Wij zijn meer bezig met de bijbehorende randfenomenen dan met iets anders. Eigenlijk doen wij niet meer dan uitdunnen: een paar bomen per perceel kappen, met de grootst mogelijke omzichtigheid. In Canada kap en zaag je de ene na de andere. Liever honderd op een dag dan tachtig. Een pak bruter."

Je wreef je dus in de handen: eindelijk eens stevig doorkappen?

MILS: "Ja en neen. Want het was al snel duidelijk dat we daar weinig konden gaan doen

met onze uitrusting. De werkschoenen waar we hier verplicht mee moeten werken, staan ginder garant voor ongelukken. Ook hun kleedij was anders, net als hun kettingzagen. Die Canadese houthakkers zaagden zelfs op een andere manier, die wij bij ons niet mogen hanteren van de overheid.

»Wij stonden echt met onze mond vol tanden. Maar het hield wel steek. Zij moeten het op die manier aanpakken om het aantal ongevallen beperkt te houden. Je moet weten dat het daar een erg risicovolle stiel is. Er verongelukken elk jaar twintig tot dertig chauffeurs en ongeveer vijftig houthakkers.

»Uiteindelijk draaiden we mee in de productie en namen we vaak deel aan andere activiteiten. We werden soms opgesplitst per twee en dan mochten we proeven van een tak van de bosbouw: van bomen verslepen en vervoeren, tot ze uit de Stille Oceaan halen. We hebben die mensen eigenlijk niet echt veel kunnen helpen. Ik vermoed zelfs dat hun productie een pak lager lag toen wij er waren."

Waarom had je je ingeschreven voor het programma?

MILS: "Ik deed dat niet, ze kwamen ons zoeken. Er zijn niet zo veel houthakkersbedrijven met meer dan vijf man, dus ze kwamen nogal snel bij mijn zaak uit. Mijn medewerkers zagen het plan bijna allemaal zitten, dus het was snel beslist. Het leuke aan het programma is dat we nooit wisten wat er ons te wachten stond. We kregen 's avonds gewoon te horen dat we de volgende dag om een bepaald uur in werkkledij moesten klaarstaan. En voor de rest was het afwachten.

»Zo kregen we pas in Schiphol te horen dat we naar Canada zouden trekken. Een mooie verrassing voor mijn zoon, die al heel lang eens naar dat land wilde trekken. Hij sprong bijna een gat in de lucht. Er heerst daar een heel koud en regenachtig klimaat, maar dat deert hem ook hier niet. Hij past er dus wel. De kans is groot dat hij volgend jaar terugkeert om eens een seizoen echt mee te draaien."

Dikke maatjes geworden met de Canadezen, dus?

MILS: "Als die collega's model staan voor alle Canadezen, dan is dat land een aanrader om te bezoeken. Het waren heel vriendelijke en open mensen. Ik denk zelfs vrienden voor het leven. Binnenkort komt mijn collega van daar eens op bezoek bij ons. En ik speel ook met het idee om er eens wat langer naartoe te gaan om écht bij te praten over de stiel."

Wat maakt jouw beroep eigenlijk zo mooi?

MILS: "Je moet ervoor geboren zijn. Je moet trekkersbloed in je hebben, je plan kunnen trekken op veel gebieden, iets van techniek en hout kennen.... Het is extreem zwaar werk, heel gevaarlijk, maar wel leuk. Je bent 's avonds doodmoe, maar ook intens gelukkig. Je mag er zeker van zijn: niemand van ons zit tegen zijn zin in het bos!"